

Nick Ervinck

Paradoxe alchemist

Als logische aanvulling op het grootse denken binnen zijn mysterieuze sculpturale werk, presenteert de West-Vlaamse kunstenaar Nick Ervinck (1981) nu een omvangrijk boek: een hardcover van zo'n 260 pagina's met daarin een museaal overzicht van zijn ontwikkeling tot nu toe.

auteur Griet Menschaert beeld Studio Nick Ervinck

De vorm van een boek is ideaal om realiteit en fictie met elkaar te versmelten. In dit geval komt dat goed uit. Ervincks werken die niet verder zijn geraakt dan een virtuele realisatie, worden dankzij het boek evenwaardig aan de projecten die wel een fysiek bestaan hebben gekregen. Dat Ervinck een fanatieke schepper en een controlfreak is, blijkt niet enkel uit de tekstuele bijdragen en het interview door Christine Vuegen – dat achterin het boek staat, samen met de andere tekstuele bijdragen.

De sculpturen en prints van Ervinck, de weergaven en registraties daarvan, de selectie foto's uit zijn zeer uitgebreide digitale archief afgedrukt in zwart-wit: alles ademt een heldere interne logica en een doordachte precisie. De kolos begint met foto's uit Ervincks archief waar je misschien vrijblijvend doorheen denkt te kunnen bladeren, maar die zonder dat je het helemaal snapt wel een bepaalde gedachtegang activeren. Die archiefbeelden zijn een verzameling vormelijk complexe artefacten die verwondering opwekken: een zwevende schuur in Oekraïne, een close-up van een passiebloem, een portret van Worf uit Star Trek en Gary 'Stretch' Turner, een man die zijn eigen vel weeft op te rekken. Verder vooral robots, gelaagde rotsen met gaten erin, anatomische tekeningen en kunstwerken van Henri Moore, Hans Arp en Giuseppe Arcimboldo. Ervinck was van jongs af een gamer. De computer is voor hem een vanzelfsprekend instrument. In zijn werk komt zijn passie

voor de digitale mogelijkheden sterk naar voren, maar hij voelt tegelijkertijd de drang om deze te vertalen naar iets plastisch, naar tastbare sculpturen die ruimtes of suggesties van ruimtes zijn, of die ruimtes beïnvloeden. Meer dan eens rekt Ervinck je ideeën op over wat ruimtelijk haalbaar is.

Na de archiefbeelden volgt een mozaïek van diverse fotografisch weergegeven atelier-situaties die een indruk geven van de dagelijkse werking van 'Studio Nick Ervinck'. We zien in een aantal stappen hoe zijn werk wordt geproduceerd, voornamelijk in zijn atelier in een voormalige Renault-garage in Lichtervelde. Centraal in het boek staat natuurlijk het werk zelf. Over strak witte achtergronden, afgebakend door knalgele tussenbladen, krijgen we een zeer uitgebreid inzicht in de verkenningstocht die Nick Ervinck tot nu toe aflegde. De 'Xobbekops' (een verwijzing naar de vermenging van de vormen blob en box), 'Yaronulk', 'Colbatrops' (3D-animatie), 'Ochikorz' en nog veel meer mystieke naamdragers krijgen allen uitgebreid aandacht en een korte toelichting. Ze worden onderbroken en in een aantal hoofdstukken gehakt aan hand van in groot lettertype afgedrukte tekstuele bijdragen. Ondanks dat ze allesbehalve oppervlakkig zijn, zijn ze toch goed leesbaar en dus zeker een zinvolle toevoeging. Zo noemt Neil Spiller (o.a. professor aan University of Greenwich, Londen) Ervinck een hedendaags alchemist: "De oude alchemisten zagen de wereld als oneindig veranderbaar en cyclisch te distil-

leren. Alchemie is de kunst van de metamorfose van het materiaal, zowel spiritueel als werkelijk. Alchemisten zien hun transformaties als een manier om de meest inferieure materialen te verfijnen tot steeds verder uitgezuiverde vormen. Nicks oeuvre toont deze cyclische transmutatie van werk tot werk." Dat is voor Spiller de aanleiding om in te gaan op Ervincks gebruik van de kleur geel, schijnbaar vaak een stadium in de alchemie. "Dit 'gele' stadium wordt beschreven als het injecteren van nieuw leven in inerte materie." Ja: het minutieus betasten en verkennen van materie en structuur straalt van dit boek af. Ervincks werk is daardoor raadselachtig, meerdimensionaal en paradoxaal. Het balanceert op allerlei grenzen: virtueel en fysiek, strak en organisch, hard en licht, kunst en kitsch, speels en ernstig. Het herinnert aan iets in ons collectief onderbewuste waarnaar we hunkeren, maar waar we nog geen naam voor hebben. Wie dieper in deze fascinerende beeldenwereld wilt duiken, moet gewoon deze joekel aanschaffen. We kunnen maar moeilijk geloven dat een Gonzo-lezer daar spijt van krijgt. ♦

WIN!

Gonzo (circlus) verlooft een exemplaar van 'GNI_RI_2014'. Mail je naam en adres vóór 1 december naar klikenwin@gonzocircus.com.

